

LESE NØKKEL TIL ROMA- TRAKTATEN

PRIS: KR. 0.50

Utgitt av:
NEDRE VESTKANTEN AKSJONSKOMITE
MOT EEC OG DYRTID

Boks 1699 Vika, Oslo 1

LESENØKKELE TIL ROMATRAKTATEN

EEC er en sammenslutning av seks kapitalistiske land i Europa. Et av de mest karakteristiske trekk ved utviklingen av det kapitalistiske økonomiske systemet i vårt århundre har vært konsentrasjon av produksjonen i stadig større enheter. Kontrollen over produksjonsmidlene konsentreres på stadig færre hender. Monopoliseringen legger grunnlaget for økt profitt til de store kapitaleierne (monopolborgerskapet). Monopolkapitalismens hovedmål er å oppnå stadig mer profitt. For at dette målet skal nås til enhver tid, må monopolene utvides.

Opprettelsen av EEC 1. januar 1958 var nødvendig for den europeiske monopolkapitalens videre ekspansjon, som til da ble hemmet av landegrenser og gester av de seks mellom-europeiske landenes nasjonale suverenitet som det mellom-europeiske monopolborgerskapet ikke hadde greid å oppheve.

De økte profittmulighetene som oppsto ved opprettelsen av EEC, er nå mer eller mindre uttømt. Monopolkapitalismen i EEC-landene må ekspandere videre for å sikre fortsatt økt profitt. Denne ekspansjonen hindres foreløpig av de omliggende landene og deres nasjonale lovgivning. Monopolborgerskapet i EEC-landene søker nå å forene seg med monopolborgerskapet i England, Danmark og Norge, under utsiktene til økt profitt. En følge av dette er at den norske herskerklassen har presset sine lydige redskaper i Stortinget og Regjeringen til å søke om norsk medlemskap i monopol-felleskapet EEC.

Romatraktaten er EEC's grunnlov. Den fastslår effektive hjelpemidler for å få forgang i monopoliseringen. Slike effektive hjelpemidler får monopolkapitalistene nettopp gjennom Romatraktatens artikler om fritt varebytte, fri etableringsrett og fri bevegelse av arbeidskraft, tjenester og kapital.

Traktaten er skrevet i et lite folkelig departementspråk. Til hjelp for dem som har vanskelig for å tyde dette dokumentet, har vi laget denne lesenøkkelen som trekker fram og kommenterer de aller viktigste artiklene.

STUDER ROMATRAKTATEN - ET YPPERLIG ANTI=EEC=DOKUMENT!

ARTIKKEL 2: Begrepene vekst og levestandard har under kapitalismen blitt kraftig uthult. Vekst i et kapitalistisk land betyr vekst i landets brutto nasjonalprodukt (BNP), det vil si øking i verdien av alle varer og tjenester som sirkulerer i landet i løpet av ett år. Et par eksempler viser hvor utvannet det kapitalistiske vekstbegrepet er blitt.

A. Når statsstøtte til kollektive transportmidler forbys hvis Norge tvinges inn i EEC, (se art. 80, pkt. 1; art. 90, pkt. 1), vil biltettheten øke kraftigere enn om dette forbudet ikke ble innført. Resultatet vil bli større import av privatbiler, flere bensinstasjoner, økt forurensning, flere trafikkuulykker, utvidelse av sykehusene, osv. I vårt kapitalistiske land vil dette registreres i BNP som økonomisk vekst.

B Når oppimot halvparten av et EEC-lands bondebefolkning tvinges til å flytte på grunn av mer intens strukturrasjonalisering i EEC (jfr. Mansholtplanene), øker presset på de største byene, husleiene øker for alle, hushaiene får flere midler til å utbytte folk enda mer, osv. Under kapitalismen regnes også dette som økonomisk vekst.

Og når brutto nasjonalprodukt vokser, øker levestandarden, for under kapitalismen måles levestandarden i BNP pr. innbygger. Rent destruktive forhold registreres altså som økt vekst og velstand. Nettopp av en slik karakter er "den uavbrutte og avbalanserte vekst" og "sterkere stigning i levestandarden" som Romatraktaten legger opp til.

ARTIKKEL 3 sier altå rett ut at medlemsland må oppgi sin suverenitet i saker som angår økonomi, landbruk (inkludert fiske), transport, lovgivning, sosialpolitikk, sysselsetting. Dette medfører selvsagt også oppgivelse av suverenitet m.h.t. forsvarspolitik og utenrikspolitik.

ARTIKKEL 9: Forholdene legges altså vel til rette for utvidelse av storkapitalens avsetningsmarkeder. Bare de største selskapene vil overleve i kampen om et stadig større avsetningsmarked. De små vil bukke under. Slik er "fri"-konkurransen innenfor EEC. Når de små konkurrentene faller bort eller slukes av de store, regulerer selvsagt de gjenværende monopolene prisene etter eget forfødtbefinnende. Og de reguleres helt sikkert ikke ned. Folket må betale profitten.

ARTIKKEL 39: Legg merke til formuleringen "... optimal utnyttelse av produksjonsfaktorene, særlig arbeidskraften". (pkt. 1 a). I jordbruket, som i industrien, er arbeidskraften den produksjonsfaktoren som skal utnyttes mest effektivt. Bare arbeiderne kan sikre monopolkapitalistene den profitten som skaffer stadig ekspansjon og "vekst".

Etter 13 år under EEC-åket viste EEC-bøndene våren 1971 hva "optimal utnyttelse av produksjonsfaktorene, særlig arbeidskraften" har betydd for dem. 60 000 vesttyske bønder marsjerte mot Bonn. 100 000 belgiske og nederlandske bønder protesterte med kraftige demonstrasjoner i Brüssel. EEC-imperialismens svar på bøndenes krav var politivold og brutalitet. Undertrykkelse og utbytting avler alltid motstand.

ARTIKKEL 48, 52, 59, 67: Her fastslås de tre monopolkapitalistiske "frihetene": fritt arbeidsmarked, fri etableringsrett og fri kapitalbevegelse. Fri etableringsrett og fri kapitalbevegelse legger vegen åpen for de største EEC-monopolene til å bli enda større. Og størst innenfor EEC i dag er de vesttyske monopolselskapene. Blant de 25 største konsernene i EEC er 12 vesttyske. Vest-Tyskland hadde i 1970 omtrent 50 prosent av all varehandel innenfor EEC-området, og landet blir stadig mer dominerende.

"Arbeidstakernes frie bevegelighet" (art.48) er ikke en rett arbeiderne har, men er et ledd i storkapitalens optimale utnyttelse av arbeidskraften. Et fritt arbeidsmarked er en frihet arbeidsskjøperne kan utnytte for å maksimere sin profitt, men er en tvang for dem som er nødt til å selge sin arbeidskraft, altså for arbeiderklassen. Ved bestemmelsene i Romatraktaten slipper storkapitalistene til og med utgifter til omskolering og flytting av arbeiderne. Begge deler skal dekkes av Det Europeiske Sosialfond (art. 121-126) som betales av arbeidsfolks egne skattepenger og som egentlig er et kombinert omskolerings- og flytte-byrå. Sin armé av fritt bevegelige fremmedarbeidere kan monopolkapitalistene bruke på mange måter: Fremmedarbeiderne kan brukes som press på det lokale arbeidsmarkedet for å holde alle lønningene nede. Fremmedarbeidere med språkvanskeligheter og lang tids arbeidsløshet bak seg, kan importeres og brukes som streikebrytere. Ved prinsippet om "arbeidskraftens frie bevegelighet" har storkapitalistene skaffet seg et nytt mektig våpen mot arbeiderklassen. Hvis de tvinger oss inn i EEC, kan vi, det norske arbeidende folket, selv risikere å bli brukt mot arbeiderne i andre land ved at vi selv vil komme til å stå i fare for å bli fremmedarbeidere på monopolkapitalens europeiske tvangsflyttingsmarked.

ARTIKKEL 99: Virkningene av artikkel 99 - momsartikkelen - har også vi her i landet fått føle på kroppen. Både her og i EEC-landene har folket merket at harmonisering av "omsetningsavgifter, forbruksavgifter og andre indirekte skatter".." i det felles markeds interesse" betyr økt skatt for det arbeidende folket og mindre skatt for storkapitalen. Da "vår" omsetningsavgift (momsen) steg fra 13.64% til 20%, sank investerings-skatten fra 13.64% til 13%. Videre er det meningen at investerings-skatten skal bortfalle helt i EEC.

ARTIKKEL 104: Merk at man vil sikre et "høyt sysselsettingsnivå" og ikke full sysselsetting. En reservearmé av arbeidsløse og proletariserte deler av småborgerskapet står høyt oppe på alle kapitalisters ønskeliste. Denne reservearméen kan brukes i perioder med høykonjunktur for å hindre at lønnene stiger. Dette garanterer storkapitalistenes profitt. Denne artikkelens innhold har særlig de franske arbeiderne fått merke på kroppen: I 1957 hadde Frankrike 20 731 arbeidsløse, mens tallet i 1968 var 463 000.

ARTIKKEL 131-136: Bortsett fra Luxemburg har alle EEC-land blodige tradisjoner som kolonimakter. Mange av koloniene har tilkjempet seg formell selvstendighet, men reell kan den for de flestes vedkommende ikke bli p.g.a. det økonomiske jerngrepet som de tidligere "moderlandene" fremdeles tviholder på.

Art. 131-136 har i praksis vist seg å forsterke dette jerngrepet. Noen fakta viser dette tydelig: I de EEC-assosierte landene synker råvareprisene raskere enn i de land som ikke er assosiert.

Det EEC-assosierte Kamerun kunne i 1960 for ett tonn kakao få 2700 meter europeisk tøy i bytte. I 1965 ga ett tonn kakao bare 500 meter av samme sort tøy. De tradisjonelle eksportvarene til Elfenbenskysten, som også er assosiert med EEC, mistet årlig 26% av sin verdi i årene 1961-64. I absolutt verdi innebar dette et tap på 280 millioner dollars. Fra EEC mottok landet i samme tidsrom 59 millioner dollars i lån og "gaver", altså nok til å dekke bare en femdel av tapene. I tillegg kommer at EEC's utviklingslån er beheftet med renter på 6-12% og at tilbakebetalingstida er forholdsvis kort. "Gavene" må dessuten som regel brukes på den måten som "giver"-landet ønsker det, det vil ofte si at de må brukes til stimulering av råvareproduksjonen i mottakerlandet eller kjøp av ferdigvarer i giverlandet. EEC's utviklingsfond har brukt en prosent av midlene i tida 1960-70 til støtte for industrialisering av de assosierte områdene. Storparten av midlene har gått til å fremme produksjonen av billige råvarer beregnet på utførsel til og foredling i Europa. Alt dette kan man sette opp mot artikkel 131: "Formålet for assosieringen er å fremme den økonomiske og sosiale utvikling i disse land og områder og å opprette nære økonomiske forbindelser mellom dem og Fellesmarkedet som helhet".

Solidaritet med folkene i U-landene kan vi best vise ved aktivt å motarbeide disse "nære økonomiske forbindelser". Det er bare mulig utenfor EEC.

ARTIKKEL 139: Altså: De udemokratiske organene Rådet og Kommisjonen utsteder forordninger som er bindende. De nasjonale myndighetene skal bare bestemme form og midler for måten å gjennomføre forordninger og direktiver på.

ARTIKKEL 240: Medlemskap i EEC inngås for et ubegrenset tidsrom og kan ikke sies opp, uansett om et flertall av folket måtte ønske det.

For alle som har gått gjennom de viktigste delene av Roma-traktaten burde det være helt innlysende at dette dokumentet er en grunnlov for den vest-europeiske monopolkapitalen. De norske monopolkapitalistene og deres føyelige samarbeidspartnere i toppledelsen i DNA/ LO forsøker å presse oss inn i monopol-fellesskapet EEC ved forhandlinger og ikke minst ved å sette i verk tiltak som forbereder Norge på medlemskap. Disse EEC-forberedende tiltakene har pågått i lengre tid og har artet seg bl.a. som "dryppvis" diskontoheving, innføring av momsen, oppjagd takt i strukturrasjonaliseringa (særlig i treforedlingsindustrien), økt rasjonalisering på arbeidsplassene, bruk av EEC-mønster for harmonisering av utdanningsvesenet, osv. Kampen mot norsk medlemskap i EEC må derfor rettes både mot fortsetting av forhandlingene i Brüssel og mot de EEC-forberedende tiltakene.

KAMP MOT EEC OG ALLE EEC-FORBEREDENDE TILTAK!

AVBRYT FORHANDLINGENE I BRUSSEL NÅ!

SLUTT OPP OM ARBEIDERKOMITEENS ANTI-EEC-ARBEID!

*

Medlemskort, brosjyrer, studieopplegg,
kan skaffes ved henvendelse til:
Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid,
postboks 3829 Ullevål Hageby,
Oslo 8 (Postgiro 20 88 77).

*

Denne utgaven av lesenøkkelen er utgitt
av Nedre Vestkanten Aksjonskomité mot
EEC og Dyrtid, Boks 1699, Vika, Oslo 1.

Kritikk og kommentarer bes sendt til
oss snarest mulig, slik at neste
utgave kan forbedres. Det er alle
EEC-motstandere tjent med!

*